

Nếu Em Có Lên Đồi Em Hãy Quỳ Xuống Nhé

Chắc sẽ có một ngày em chê thơ anh dở...em đi tìm muôn thuở...chẳng có ai như anh!

Họ có mặc áo xanh...mà không xanh sắc núi. Họ áo quần được ủi...thiếu nhăn nheo lính rừng!

Em ơi em hãy đừng nói thơ anh hay nhé...Những ngày xưa có lẽ không ai còn thương ai!

Giống con chim xanh bay thì nó sẽ bay mất! Anh lên miếu Ông Cọp bay với mây Dran...

Anh sẽ trên Danhim tìm một chỗ tự tử! Anh về từ xa xứ, không em không Quê Hương...

Thơ anh sẽ lạc đường xuống K'RôngPha, Quảng Thuận...Miếu thờ Cậu, anh đứng nán hít thở nhang thừa...

Chúng ta không còn xưa!

Chúng ta không có sắp!

Anh về, rừng núi sập...

Anh về, anh bơ vớ...

Em ơi, đây bài thơ không còn thơm hương phấn, không còn phơi áo trắng, học trò phấn thông
ơi!

Nếu em có lên đồi, em hãy quỳ xuống nhé, sẽ thấy một giọt lệ nở ra đóa hương dương...

Trần Vấn Lệ